

правилно“. И самъ Павелъ съзналъ тази необходимостъ.

И тъй, ученикътъ нѣма право да осжда дявола. Дяволътъ е единъ отличенъ работникъ. Той е ученъ човѣкъ и ученъ духъ. Разбира законитѣ и ги извършва, така е майсторъ, — отъ далече пипа — че никога не можешъ да го хванешъ: 8,000 години лъже хората, и досега още лъжата му не е хваната. И хората не вѣрватъ на Бога, но на него вѣрватъ. И всѣки день на дявола се кланятъ. А туй, дѣто хората казватъ: на Бога вѣрватъ, то е бошлафъ. Всички сж поклонници на дявола. Въ нѣкой домъ момата седи неразположена, майката казва: „Не зная какво е станало съ дъщеря ми, не е разположена, не е въ духа си, не ѝ се яде, това, онова“. Азъ не говоря противъ момитѣ Туй е — плаша ученицитѣ си. Казвамъ на тази мома: „Слушай, азъ вчера видѣхъ единъ момъкъ, толкова гениаленъ, та умъ, та сърце, та талантъ, та какво ли не!“ Тя, току се обърне и казва: „Кждѣ го видѣ? — Наскоро е дошълъ. Ее, може ли да ме запознаешъ съ него? Казвамъ ѝ: „Ти си първата, която имамъ прѣдъ видъ да те запозная съ него.“ И момата казва на майка си: „Мамо, азъ вдѣхновение имамъ днесъ. Единъ Божественъ лжчъ проникна въ сърцето ми.“ И майката каже: „Слава Богу!“ Питамъ сега: хубаво, тази мома чака този момъкъ, радва се, а азъ излизамъ вънъ: кисъ, кисъ, кисъ. Тя чака вдѣхновена. На втория день отивамъ, казвамъ: „Заминалъ си този момъкъ, по голѣма, извънредна работа, дошла телеграма, заминалъ си.“ И момата се натжжва. Питамъ сега: нашиятъ животъ не седи ли въ такива „извънредни“ забавления? Търговецътъ каже на жена си: 500,000 лв. имаме, осигурихме се; а утрѣ дойде, загубилъ 500,000-тѣ лв. и борчъ отгорѣ. Казва на жена си: „Втасахме я!“ Сега учени открили това, онова. И ние всички седимъ, на нѣкого му се стегнала душата, другъ отива въ нѣкое общество, дѣто се проповѣдва ново учение, възхищава се отъ тия хора, ще влѣзне, слѣдъ 5—6 м. и тамъ се разочарова,